

De geschiedenis van

Weesper Korfbal Vereniging

ARGUS

Opgericht: 16 december 1964
Koninklijk goedgekeurd: 9 juli 1969

Inleiding

Hieronder vindt u een aantal artikelen, die een en ander duidelijk maken over de geschiedenis van Weesper Korfbal Vereniging Argus.

Het is een eerste aanzet om tot een zo volledig mogelijke geschiedschrijving te komen, maar het zal enige tijd vergen om dit voor elkaar te krijgen. Bijdragen hiertoe zijn van harte welkom en kunnen aangeleverd worden bij de redactie van de Kluts, het clubblad sinds jaar en dag.

Adres redactie Kluts: Peter Groot, kluts@wanadoo.nl

Inhoud

Artikel 1:

Betty van Rossem – “Argus 40 jaar jong”

Herinneringen aan de oprichting van Argus ter ere van het 40-jarig jubileum in 2004

Artikel 2:

Jasper van Rossem – “Pionieren”

Geschreven ter ere van het 40-jarig jubileum in 2004

Artikel 3:

“Wij Argus”

De eerste jubileumuitgave van Argus ter ere van het 5-jarig bestaan in 1969

Artikel 4:

Ad Bismeijer – “40 jaar Argus”

Herinneringen aan een roerige periode van Argus geschreven door onze erevoorzitter ter ere van het 40-jarig jubileum in 2004

Artikel 5:

Alexander Bauwens – “De eerste activiteitencommissie”

Herinneringen aan de C.A.B.C.L.O.D.S.W.K.V.A.F.A.R.Z.W. geschreven ter ere van het 40-jarig jubileum in 2004

ARGUS 40 JAAR JONG !

Toen de uitnodiging voor het jubileumfeest bij mij de bus inrolde kwamen tegelijkertijd met die uitnodiging allerlei herinneringen boven. Gek is dat, dat je na 40 jaar toch weer precies weet hoe het ging op die oprichtingsvergadering. Voorafgaand stond er een advertentie in de "Weesper" waarin werd aangekondigd dat de G.U.K.B. een soort van wervings/oprichtings bijeenkomsten hield in diverse plaatsen waar nog geen korfbalvereniging was gevestigd. En dat was dus ook in Weesp het geval.

De bijeenkomst vond plaats in restaurant "De Adelaar" (bestaat ook al niet meer, nou ja, onder een andere naam dan).

Er moest een naam bedacht worden, de clubkleuren gekozen. Je mocht nl. geen kleuren uitkiezen die al door een andere club in de G.U.K.B. werden gebruikt. Het werd rood/wit. En de naam werd "Argus". Argus was nl. een reus uit de Griekse mythologie die honderd ogen bezat, over zijn gehele lichaam, waarvan er nooit meer dan twee tegelijk sliepen. Dat leek me toen wel een goede naam voor een korfbalclub en het idee werd overgenomen.

We hadden net genoeg leden voor een team en het was elke keer weer stressen of iedereen wel kwam, anders konden we niet spelen.

Dan alle dingen die door het uit de grond gestampte bestuur geregeld moesten worden. Lobbyen bij de gemeente om een veld waar we konden spelen. Als we "uit" speelden dan huurden we een busje waar volgens de Wet op het Personenvervoer maar 8 personen in mochten zitten. Als we onderweg politie zagen, dan moesten er een paar bukken, want er zaten geheid meer mensen in dan strikt mocht. Dat was af en toe wel lachen !

Leuk was ook dat we in de toenmalige burgemeester van Weesp, de heer Kooiman, een warm medestander vonden. Hij was nl. jarenlang lid geweest van de korfbalvereniging "BEP" in Beverwijk en hij vond het leuk om bij promotiewedstrijden, die we in het begin organiseerden, de afworp te doen. Kwamen we meteen weer in "De Weesper".

Mijn herinneringen aan het allereerste begin van de club zijn van een hoog gezelligheidsgehalte, we hebben een leuke tijd gehad. Voor mij was het niet zo lang want ik ben in 1968 verhuisd naar Amsterdam, maar mijn twee broers Jasper en Henk van Rossem bleven lid en zodoende ben ik altijd wel op de hoogte geweest van het wel en wee van "Argus".

Ik wens de 40 jaar jonge vereniging (want zeg nou zelf, wat is veertig jaar nou helemaal ?) alle goeds voor de toekomst en veel speelplezier.

Betty van Rossem

Pionieren

Op 16 december 2004 bestaat WKV ARGUS **40 jaar!**

Historisch gezien klinkt 16 december 1964 niet zo erg lang geleden, maar vergeleken met de huidige situatie is er hier en daar wel erg veel veranderd.

Een mooi voorbeeld is ons huidige clubhuis. Daar was in die beginperiode natuurlijk geen sprake van. Feestavonden, vergaderingen, gezellig napraten en drinken na training of wedstrijd, zaken die tegenwoordig bij iedere club in het clubhuis plaatsvinden en bij de standaard clubbeleving horen. Nee, dat was er toen nog niet. Eerlijkheidshalve moet er wel worden bij gezegd dat die behoefte er in die beginperiode ook niet was. Argus had nauwelijks één seniorenteam en wat aanhang. Een mannetje/ vrouwtje of 20!

Soms moet je bij iemand te rade gaan om te weten hoe het ook weer zat. Een aantal maanden geleden bezocht ik daarom mevrouw Bödeker. Een echte pionier van Argus. Gelukkig wist zij nog precies hoe dat toen was.

De eerste wedstrijd van begin 1965 werd gespeeld op het grasveld aan de Korte Muiderweg op het onderverhuurde veld van ADE/WVGV. Wij hadden daar geen eigen accommodatie. Dat betekende dat de spelers/speelsters zich nog net konden omkleeden in de zeer tochtige kleedkamers van voetbalclub ADE. Uiteraard geen douches en geen warm water. Het toilet ging rechtstreeks in de achtergelegen sloot. Hoogtepunt voor de teams was meestal niet de wedstrijd zelf (van Arguskant dan), maar de heerlijke kop thee in de rust!

Kamperen, dat is de enige juiste omschrijving van het toenmalige Argusbegeleidingsteam. Mevrouw Bödeker was om, het hedendaags te zeggen, de hoofdcoach van dat team.

Onderstaand wat feiten uit die tijd:

- 1) Hobbeldobbel knollenveld. Waar de schapen meestal een uur van te voren waren verwijderd. Helaas de uitwerpselen niet!
- 2) Kleedhokken waar de wind door heen joeg. Koud water, geen douches en toilet via de sloot.
- 3) De Peugeot van de familie Bödeker. Opgesteld op een klein veldje voor het Hoofdveld. De kofferbak ging open en het toenmalige kantinegebeuren werd uitgesteld. Dat wil zeggen waterketel, gasbrander, mokken e.d. Om de vaak stormachtige wind te weerstaan (om de 1 één of andere reden waaide het daar altijd hard) werd er een constructie van tentdoeken omheen gezet. Voordat we gebruik mochten maken van het gebouw van ADE, om daar onze kleine kantine in te richten heb ik mij vaak afgevraagd hoe het toch mogelijk was dat er zoveel uit de auto kwam. Daar er geen opslagruimte was moest alles wel iedere keer er naar toe gesleept en weer mee teruggenomen worden om daarna in de garage van de familie Bödeker te worden opgeslagen. En dat na iedere wedstrijd weer.

Toen ik mevrouw Bödeker bezocht hebben wij natuurlijk gelachen over hoe het vroeger ging en vergeleken met de situatie zoals die nu is. Een wereld van verschil. Zij kan nog heel levendig vertellen over die periode in de polder, maar ook over de tijd dat Zeeburgstraat 41 dat min of meer het clubhuis van Argus was.

Oude kranten en speelmateriaal in de garage (auto moest buiten staan), tuinkamer ingericht als redactieruimte, een oude stencilmachine waar de inkt wel heel vaak ergens anders zat en gelukkig een lekkere bak koffie boven in de huiskamer. Het was altijd gezellig. En we bleven maar zitten om bij te komen van al die inkttaferelen. Mevrouw Bödeker kan het nog smakelijk vertellen en dan beleef je het allemaal weer opnieuw.

Jasper van Rossem

WIJ ARGUS

Ongewijzigde herdruk van de
jubileumuitgave uitgebracht
ter gelegenheid van het
5-jarig bestaan

Jasper J. van Rossem Producties presenteert:

Wij Argus in korfbalpubliek
(Through the past, darkly)

Idee, tekst, uitvoering:
H. van Rossem
Lay-out, druk:
Edo van Balen

Weesp, November 1969

Tweede druk

TER BEGELEIDING

In deze krant vol onzin toch nog even een
serieuze noot.

De redactie wil langs deze jammer genoeg
vrij onpersoonlijke weg al diegenen die er toe
hebben bijgedragen, hoe dan ook, ons Argus
te maken tot wat het nu is, hartelijk te
bedanken voor hun noeste arbeid, die nu
gelukkig vruchten gaat afwerpen.

Het is te hopen dat wij allemaal op ons
volgende lustrum in 1974 tot die "oude garde"
mogen behoren.

VOORWOORD

Het leek de redactie wel nuttig om, met
het 1^e lustrum voor de deur, vooral die leden,
die nog niet geheel en al op de hoogte zijn van
het wel en wee van "ARGUS" gedurende de 1^e
5 "magere" jaren, een kijkje te gunnen in ons nu
al roemruchte verleden.

Dit alles inspireerde onze geschiedkundige
medewerker
H. Aristoteles van Rossem tot het volgende
waar gebeurde verhaal.

DEEL I

"Het enighe en de waeregtige verhael ener Weesper mandenwipverenighinge, opgetekent zijnde vanaffe het jaar onzes Heren 1964".

De ellende begon allemaal op 16 december 1964 in "De Adelaar", toen de niet aflatende ijver van "clubs-uit-de-grond-stamper" de heer Kroes ook in Weesp werd beloond. Via een advertentie in "De Weesper" besloten de volgende jongelui tot de oprichting van "W.K.V. ARGUS".

Aanwezig waren:

De heer en mevr. Kooi	Mevr. B. van Rossem
Jan Duursma	Gerrit Gorter
Cor Tijsma	Greet van Walbeek
Jan Griffioen	Lucia van Walbeek
Henk van Rossem	Betsy van Walbeek
Jasper van Rossem	De heer Kroes (uiteraard)

**Het gehoorde gaat onze oren vlugger
voorbij dan het gelezen**

DEEL II

De naam "ARGUS" werd bedacht door Mej. B. van Rossem, zodat eens te meer blijkt welk een grote rol de Fam. Van Rossem heeft gespeeld en nog speelt in onze vereniging (hoor ik hier en daar een bescheiden hoongelach? – Tja, elke klucht heeft nu eenmaal figuranten).

Enigszins onder invloed van de "7-Up op kosten van de Bond" verdwenen 13 schimmen in de frisse decembernacht. ARGUS WAS EEN FEIT !!!!
21 jaar en 9 dagen na Pearl Harbour!

VAN DEN BESTUURE!

Het allereerste legendarische bestuur was opgebouwd rond Jan Duursma, de 1° voorzitter en waarlijk, hij regeerde als een hoofdman over 100. De rest van de bestuursfuncties, ruw geschat een half dozijn, werd eerlijk verdeeld tussen Cor Tijsma en Mej. B. van Rossem.

Wie zijn schulden betaalt, verarmt niet

Ook zij zullen ongetwijfeld, net als de schrijvers, terugzien op de meest gezellige en vrolijke tijd die ze bij Argus gehad hebben.

Op 14 oktober 1965 hield Argus haar eerste ledenvergadering, gehouden in de zaal van "De Meidoorn", alhier. In de toen al heersende vrolijke sfeer waren moties van wantrouwen, progressieve concentraties tussen spelers en wedstrijdsecretarissen gewoon ondenkbaar, er werden geen alcoholische dranken geschonken en er bestond nog een volkomen vrije meningsuiting. Ja ja, klappert u gerust maar eens wat met uw oren, die tijden van toen waren voor den drommel niet slecht!!! Een frappant punt op de agenda is het schoolkorfbal, ook in 1969 nog steeds niet van de grond gekomen. (Te gek! – Het ontwerp Schoolkorfbalwet 1984 van minister Böderker ligt al in de kamer).

Of goed, of niet

Het bewind van Jan c.s kabbelde op het rustige Argus-water nog enige jaarvergaderingen voort. Meestal wel tot ieders tevredenheid. Alleen het gedrag van Argus' enige tweeling veroorzaakte wel eens een schorsinkje of een opstandje dat echter dan koelbloedig in de kiem werd gesmoord.

Op 5 juni 1967 (ondertussen waren al enige bestuursleden vervangen) vonden "Jan and the Heericans", de naam waaronder ons bestuur plaatselijke bekendheid genoot, het welletjes en schoof men massaal de heer Christopher Böderker naar voren, die samen met zijn bekwame staf nog steeds het heft in handen heeft.

Onder zijn bezielende leiding bleef Argus, hoewel Hoekse en Kabeljauwse twisten hun hoogtepunt vierden tussen de verschillende Argusfamilies. Hoewel Argus een reusachtig Trojaans paard binnenhaalt dat echter op de laatste vergadering (mei 1969) het loodje legde. (Dit voor insiders)

Wat men schrijft, dat blijft

DEEL III

VAN DEN LEDEN

Ach mensen, wat waren we in die dagen van weleer dolblij met een nieuw mannelijk of vrouwelijk lid.

Ik herinner me nog levendig (en wie niet van de oude garde) de intrede van Johannes Anthonius Maria Uffen, zo omstreeks Kerstmis 1966. Welk een feest! Jan werd meteen in het 1^e gegooid (logisch, we hadden maar 1 twaalftal) en Jan was het die zijn brede schouders onder ons clubkrantje zette en dankzij zijn werk kunnen we hem nu het aureool geven, dat deze pionier van de eerste orde verdient. In deze moeilijke begintijd trad ook de Familie Van Wilsenis massaal en massief toe. Om nog maar te zwijgen over het toetreden van Eduardo van Baalen (Argus beleefde zelfs een 1^e Edo-loos tijdperk, een tijdperk van onbekende grote bloei, maar gelukkig is Eduardo weer op het rechte pad terug).

Ken u zelf, dan vergist u zich ook eens

En laten we maar heel eerlijk zijn, doet het ons echt nog wat als we ons zoveelste lid tegenwoordig verwelkomen?

Het nieuwe is er af, want Argus staat wat ledenaantal betreft op de 28^e plaats van de ± 45 GUKB verenigingen.

Een Jan, een Geert, een Cor, een Emmy, een Ans, zij werden bejubeld als helden! Maar wie is bv. een Albert?

Argus is altijd al een familie-vereniging geweest met, als steunpilaren der 1^e order de Van Wilsenissen, de Griffioen, de Van Rossems, de Böderkers. Maar laten we toch ook de eenlingen, de naamlozen niet vergeten. Want immers schittert ons allen niet dit ene doel voor ogen: Argus te brengen naar de 27e plaats der GUKB? Welaan dan vrienden en vriendinnen, laten we er dan voor zorgen dat Argus binnen afzienbare tijd haar 1^e landdag kan gaan houden!

**Wie kunnen doen;
Wie niet kunnen, praten**

DEEL IV

VAN DEN DOEL
PUNTEN

Gescoord : 289 x

Doorboord : 3.923 x

**Een druppel inkt
doet
heel Argus denken**

AANHANGSEL A

LIJST VAN HEN DIE NIET MEER ZIJN!

(vrede broeders en zusters, vrede)

G.J. van Rossem. Secretariaresse 64-66 Verhuisd
G. Gorter Studieredenen
The Walbeek-Sisters Den Helder is The place to go
B. de Graaf
H. van Melsen
G. van Melsen
E. Wieringa) Slachtoffers van de febr. rev.
J. Wieringa) Secretariaresse 66-67
A. Bronwasser Trainer Verhuisd
R. van Zomeren Wedstrijdsecr. 68-69 Getrouwd
H. Mumu Militaire dienst
M. Pluim Verhuisd
G. van Vliet
A. van Vliet
J. Koppenol Wedstr.secr. 68-69
 lid 12-tal comm. Bestuurslid
C. Broeren Lid 12-tal comm. Mat.beh. Pup.trainer
A. Broeren
J. Duursma Voorzitter 64-67 Lid 12-tal comm.
 Pup.trainer
T. Duursma

De laatste mutatie vond plaats in de roerige meidagen van 1969, toen de Argus

oppositie het heengaan van Jan c.s. eiste.

Een wel zeer onverdiende straf voor de man, die Argus in de 1° jaren van haar bestaan vaak voor een ondergang heeft bewaard.

Al met al één van de onverkwikkelijkste gebeurtenissen uit de Argus-historie.

AANHANGSEL B

DE WAARHEID

Eén dezer dagen herdacht onze redactie-junta het feit, dat 1 jaar geleden de macht in de vereniging werd overgenomen d.m.v. de clubkrantpusch.

Na enige moeilijke beginmaanden is nu de juiste formule gevonden om een effectieve controle op de club-leiding te kunnen uitoefenen.

Maar nu even de voorgeschiedenis:

De 1^e clubkrant kwam omstreeks eind 1966 uit. Onder de Victoriaanse leiding van Jan en Emmy (wie herinnert zich niet Jan's vervolgserie "Simon Snugger"?) groeide de krant tot grote hoogte.

November 1968 werd dit Cuba onder de clubkranten bezet door "Fidel" v. R. Terwijl later de anti-materialist Eduardo Ernesto Ché v. B. zich bij de nieuwe stroming aansloot.

Onder deze "Helden van de Revolutie" moesten in de roerige meidagen van 1969 kapitalisten als Yan-Duu-Rsma en Carr-Ybro-Eren helaas het veld ruimen.

De laatste ondergrondse activiteiten van de redactie beogen de val van partijvoorzitter Bjödeker Khan, een kapitalist onder de materialisten!

Een kleine voetnoot

En nu, beste lezer, mag u fanatiek met dit rode boekje gaan zwaaien of het in brand steken. Trek u al deze onzin niet aan. Tenslotte zijn we er voor uw "leringhre ende vermaek".

Hij alleen zou met een grote sigaar
In de mond op straat mogen lopen,
Met de duimen in z'n vest,
Want hij is redacteur.
Maar hij doet het niet
Want hij is redacteur

40 jaar ARGUS

In onze Kluts is gevraagd enige zaken betreffende de 40 jaar te vermelden. Ik kan echter maar op 27 jaar terug zien. Ik zal proberen van de tijd die Henny en ik bij Argus zijn een impressie te geven.

Wij woonden al enige jaren in Weesp en korfbalden bij Archipel. Wij hadden op de Korte Muiderweg wel al eens gekeken bij Argus, maar wij speelden in een vriendenteam en ook enige afdelingen hoger.

Ik was op zaterdagmiddag aan het werk en Henny besloot met een tas boodschappen bij Argus op het nieuwe veld aan de Papelaan naar korfbal te gaan kijken. Daar werd zij opgemerkt door Bram Melchers die haar kende uit zijn periode bij K.V. Oosterpark. Uiteraard vroeg hij of zij bij Argus kwam spelen. Maar zij hield de boot af. Enige dagen later kwam Bram bij ons thuis nogmaals met dat verzoek, waarbij hij tevens aangaf dat men dringend verlegen zat om spelers om een team te completeren anders kon een achttal leden niet spelen (toen nog twaalfallen). Als wij ja zeiden dan ging Bram ook spelen.

Als voorzitter van speeltuin De Meidoorn, waar Argus haar 10-jarig bestaan had gevierd, had ik al met een aantal Argus leden kennis gemaakt en over hun noden gesproken. Na rijp beraad hebben wij toen gezegd het 1 seizoen te willen doen.

Voor de eerste wedstrijd moesten we verzamelen om... bij het station. Uur U was al gepasseerd doch nog geen teamgenoten. Ca. 10 minuten later kwam er een aantal 17-jarigen aangejoeld en een echtpaar. Dit bleken de teamgenoten. Wij voelden ons pa en ma met de jeugd opstap. Wij werden dat jaar Kampioen.

De heer Chris Bödeker zaliger was de voorzitter van Argus en had daarnaast een zeer drukke baan en was veel op reis. Binnen zeer korte tijd benaderde hij mij, om naast voorzitter van De Meidoorn, ook voorzitter van Argus te worden.

Mijn eerste vergadering bij Argus vergeet ik nooit. Er was geen clubhuis, dus hielden we het bij Jasper en Rosan thuis in hun flat. Bram en ik waren op tijd aanwezig echter andere bestuursleden kwamen niet of veel later of gingen eerder weer weg. Een systeem welke ik niet gewend was en zeer snel beëindigde.

Het missen van een clubhuis liet zich steeds sterker voelen. Bij thuiswedstrijden konden we douchen in het oude Rapiditas-gebouw. De dames Bödeker en Melchers zorgden ervoor dat wij in het kombotje van de kantine warme soep, snoep en de nodige frisdranken konden gebruiken.

Na afloop werden de pannen, kratten, koeken en snoep op de aanhanger van Bram geladen en werd dat in zijn garage opgeslagen tot de volgende week.

Mij werd verteld dat er wel enige financiën waren maar de wethouder sportzaken niet mee wilde werken om een clubgebouw te realiseren. Een gesprek met wethouder Hulsmann aangegaan, deze zei niet ongewillig te zijn maar dan moest er wel een beoogde plek aangeduid worden en bouwplannen ingeleverd.

Al snel hadden wij deze zaken op orde (huidige plek) alsmede de tekeningen voor een houten gebouw. Dat de gemeente woord hield bleek enige weken later want op de door ons aangegeven plek bleken de bomen gerooid en het groen verwijderd.

Inmiddels hadden we taxibedrijf Sempel bereid gevonden ons eerste team middels trainingspakken te sponsoren.

Daarnaast had de penningmeester de heer De Groot een mogelijkheid geschapen om naast zijn huis en de konijnenhokken een opslag te creëren voor de OPA-actie Oud Papier Actie. Dit heeft in de loop van de tijd heel wat geld opgeleverd. Ook het raden van het reservegetal is een actie welke nagenoeg even lang loopt. Alsmede de lotto.

Voor de nieuwe veldcompetitie begon hadden we middels zeer veel eigen werkzaamheden een eigen clubhuis. Namen noemen van de werkers is niet handig want dan kan je zomaar iemand vergeten. Als anekdote wil ik er toch één noemen n.l. Chris Böderker jr. want die wist dat de douches het best waterdicht waren middels polyester matten met harder. Het gevolg was dat hij er tijdens deze bezigheid uit zag als diegene met de kippenveren uit de film WAT ZIEN IK.

Inmiddels was Argus groeiende, hadden we drie twaalfallen een flinke jeugdafdeling en timmerden met o.a. schoolkorfbal en sportuitwisseling behoorlijk aan de weg.

Het idee van de sportuitwisseling is in de kantine van Argus geboren en had als intentie dat elk lid van een vereniging gedurende een periode van ca. 10 dagen mee zou doen aan de sporten voetbal, korfbal, hockey, roeien (op de Vecht), waterpolo, tennis en volleybal. Een zeer intensieve happening welke in de contacten met diegene die er aan hebben meegedaan nog steeds door werkt.

Ook hadden we veel ouders van onze jeugd zo ver gekregen dat zij als recreant Argus steunden en door zelf te spelen hun kinderen konden begeleiden. We konden toen over ruim 3 teams van 8 ouders beschikken en deze bezochten regelmatig toernooien.

In 1980 gingen we vergaderen over een sporthal in Aetsveld. Ook ik als voorzitter van Argus mocht meepraten. Medio 82 is de hal gerealiseerd en konden wij daarin spelen en trainen. Mis dus... de korfbalbond had de wedstrijden voor ons gepland dus konden we onze eerste zaal wedstrijden thuis spelen, MAAR... we konden er niet trainen want we speelden toch ook buiten.

Snel werd er een actie op touw gezet en met leuzen op vlaggen en borden op naar een raadsvergadering in het gemeentehuis alwaar men zeker niet verguld was met onze komst, toen ook nog bijna een kroonluchter van de raadzaal door een bord werd geraakt kwam de toezegging dat er over het trainen nog viel te praten. Dat werd toen van 22.30 tot 23.30 uur. Als Henny en ik gingen trainen zagen we bij de burens het licht uitgaan en de mensen naar bed. Latere jaren waren beter ingedeeld.

Inmiddels waren we een zoete vereniging geworden want de firma Canderel stak een groot gedeelte van de club in de met hun naam getooide trainingspakken. Later hebben wij nog uit eigen middelen de gehele jeugd in trainingspakken kunnen steken.

Toen ging men het gravelveld vervangen door een zandkunstof veld, met grote zware vrachtwagens met grond reden zij rakelings langs ons gebouw met het gevolg dat toen het veld klaar was inmiddels ons gebouw schots en scheef stond van de verzakking. Middels foto's en procedures moesten we strijden om financiën los te krijgen voor de geleden schade.

Nadat de gemeente en de verzekering een bedrag hadden uitgekeerd bleek het nog onvoldoende voor een nieuw gebouw. Henny heeft toen een grote loterij het licht doen zien welke netto Fl. 10.000 heeft opgebracht, dit aangevuld met sponsorgelden van De Groot Luchtkanalen gaf ons de kans om weer iets te bouwen.

Van dit gebouw valt te melden dat Argus vooruit strevend was en het gebouw op drijfbeton liet plaatsen. Ook aan dit gebouw is met een betrekkelijk kleine groep mensen heel veel arbeid verricht, van het aanleggen van water- en rioolafvoer voor douches en toiletten, het bouwen van tussenwanden, betegelen, schilderen tot aan het bekleden van het dak (welke er (bij het schrijven van dit artikel, red,) nog steeds strak bijligt).

Als bijzonderheid valt te melden dat toen de vloer klaar was en het bedrijf met de elementen zou komen wij eerst de door een lid geschonken bar hebben neergezet omdat deze niet door een deur kon. Dit gaf toch wel enige hilariteit op het sportcomplex, eerst de bar plaatsen en dan pas het clubgebouw bouwen.

Het bouwen van het gebouw was toch wel een hele klus want we waren allemaal spelende leden en het moest in spaarzame vrije uren gebeuren terwijl toch ook de wedstrijden gespeeld moesten worden. Toen het gebouw dan ook klaar was en door ons opgeleverd, was het merkbaar dat bij sommigen toch wel de koek een beetje op was.

Wij hebben in elk geval een stapje terug gedaan, zijn wel actief voor en bij Argus gebleven door met name de recreanten-afdeling in stand te houden.

Het is voor ons leuk om te lezen dat eerder genoemde acties t.w. de Kerstmand, het reservegetal, oud papier en lotto, waarvan de inkomsten in hoofdzaak werden gebruikt om het voor de jeugd leuk te maken om bij Argus te komen en te blijven korfballen, nog steeds zijn blijven bestaan.

Dat wij zuinig waren met de centjes geeft wel aan dat ook de feestcommissie voor 0 centen op de begroting stond en middels activiteiten gelden moest fourneren om feestavonden te houden en kampioenschappen te kunnen vieren. Dit resulteerde in gezellige avonden met dansen tot in de kleine uurtjes.

Wij zien terug op een zeer actief verenigingsleven bij Argus, alwaar we een heleboel vrienden en bekenden niet alleen binnen Argus maar zeker ook in de korfbalwereld en bij de meeste sportverenigingen in Weesp, en (gemeente) instanties aan hebben overgehouden.

Hoewel velen er niet bij stilstaan mogen we de vereniging en haar vroegere en huidige bestuur best complimenteren met het feit dat daar waar vele (korfbal)verenigingen geen bestaansrecht meer hebben en noodgedwongen gaan fuseren, het kleine maar volop levende Argus middels hun inzet kan blijven bestaan.

De herindeling van het sportcomplex zal voor Argus tot gevolg hebben dat zij in haar relatief korte bestaan haar derde clubhuis gaat betrekken en dat dit mede met de in de nabijheid geplande woningbouw een impuls mag zijn om nieuwe leden aan te trekken.

Wij zullen de ontwikkelingen volgen en hopen daar bij het 50-jarig jubileum van Argus wederom bij te zijn.

SUCCES

HENNY EN AD BISMUIJER

De eerste activiteitencommissie

Ik zal zo'n 15 jaar oud geweest zijn of net 16. Al een tijd lid van wkv Argus. Ook in die tijd werden er veel activiteiten georganiseerd naast het korfbal. Vooral door de in die tijd bestaande jeugdcommissie. Sinterklaasfeest, filmavond, paasbingo, carnaval. Kortom een actieve vereniging.

Toch was een groepje jeugdleden (we waren toen junioren en speelden met elkaar in 1 team) niet helemaal of helemaal niet tevreden met de organisatie van deze activiteiten. Het kon leuker, moderner, swingender, actiever, bruisender, nog vaker en volgens ons jonger. Dus beter door ons georganiseerd. En dat hebben we gedaan. Met wisselend succes natuurlijk. Het organiseren van allerlei activiteiten voor jeugd en de volwassenen bleek in de praktijk toch moeilijker dan ingeschat.

Marjolein en Mirjam Bauwens, Hinne Krolis, Nellie de Rover, Marja van Drie, Bert Portengen, Petra Groot, Pita Hoogendoorn, Evert Bruinekool en Richarda de Vries vormden met ondergetekende korte of langere tijd deze commissie. Het was, volgens mij de eerste keer dat er een club binnen de club was die zich alleen bezig hield met activiteiten. Een activiteitencommissie. Het droeg alleen niet die naam. Geheel volgens onze humor en creativiteit bedachten we de onuitsprekbare (en niet te onthouden) naam;

Commissie ter Algemene Bevordering van het Contact tussen Leden, Ouders, Donateurs en Supporters van Weesper Korfbal Vereniging Argus door middel van Festiviteiten en Activiteiten in de Ruimste Zin van het Woord.

Voor het gemak afgekort tot C.A.B.C.L.O.D.S.W.K.V.A.F.A.R.Z.W.

Het eerste feest door ons georganiseerd was in het vroegere gebouw van de Speeltuin Zuid. Op de plek van het tegenwoordige OAZ gebouw. Een groot succes. Heel gezellig en met moderne muziek (wel wat hard vonden sommigen). Jammer was dat een van de medewerkers van de C.A.B.C.L.O.D.S.W.K.V.A.F.A.R.Z.W. aan het eind van de avond onwel was geworden. Maar na een snel bezoek aan een dokter bleek hij niets te mankeren dat niet door een goede nacht slaap kon worden genezen (hik).

We organiseerden dans- en feestavonden. Sinterklaas, carnaval en Bingo bleven natuurlijk ook in onze kalender staan. We deden de sport- en speldag voor de jeugd, vossenjacht, speurtochten en spelletjesmiddagen. We speelden zelfs toneel en studeerden dansjes in. Speelden met het publiek bekende teeveequizen na. Bij het 10-jarig bestaan, gevierd in de Plesmanschool aan het Singel, leverden wij een bijdrage met een aanstekelijk feestlied uitgedost en geschminkt in de bekende Arguskleuren. Nu 30 jaar later is dit stukje denklijk wel de laatste bijdrage.

Met veel waardering en aanmoediging maar ook met de nodige botsingen, misverstanden en kritiek hebben we het 3 jaar geprobeerd. Niet zo lang maar wel een periode waarin we volgens mij allemaal veel hebben geleerd. Het waren in ieder geval mijn eerste wankel(end)e stappen op bestuurlijk gebied. Maar het was vooral heel erg leuk.

Alexander Bauwens,
oud-voorzitter C.A.B.C.L.O.D.S.W.K.V.A.F.A.R.Z.W.